

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštino vred **dve kroni** za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Mladeniči!

Dne 4. julija zvečer zanetite po vseh slovenskih gričih, ki so priče slavne slovenske zgodovine, kresove v čast blagovestnikoma, sv. bratoma Cirilu in Metodu! Veliki kresovi naj oznanjajo, da tukaj prebiva verni slovenski rod.

Mladeniški shod v Halozah.

Vsi mladeniči lepih Haloz in bližnjega ptujskega polja se prijazno vabijo, da se v največjem številu udeležijo zborovanja, ki se vrši na Petrovo pri

Sv. Ani blizu Borla.

Služba božja se začne ob 1/11. uri. Cerkveni govor ima č. g. p. Benedikt Čirič iz Lipnice. Takoj po maši je zborovanje v romarski hiši, kjer bode med odmorom dobili tudi mrzla jedila. Popoldne ob pol treh slovesne večernice s kratkim nagovorom g. Vinka Kranerja iz Zavrča za mladeniče. Po večernicah: sklepna beseda.

Pridite mladeniči, pa tudi drugi, ki se za naše gibanje zanimajo na Peter in Pavlovo v največjem številu k Sv. Ani v Haloze!

Na veselo svidenje!

Z. S. M.

Mladeniški shod na Stanko Vrazovem domu.

Vedno in vedno imamo priložnost zabeleževati korake, ki jih dela naša mladina od dne do dne v svoji organizaciji. Razni mladeniški shodi, katerih se pa ne samo iz radovednosti, ampak z željo po izobrazbi, udeležujejo tudi dekleta, nam pričajo dobro voljo za vse lepo in dobro.

V nedeljo, dne 13. junija so se zopet zbrali sinovi Prlekije na prijaznem Stanko Vrazovem domu v Cerovcu, kjer so se čutili prav domače, in kaj bi tudi ne? Saj jih je hišni gospodar sprejel z največjim veseljem.

Že dooldne smo opazili pri Svetinjah bolj živahno življenje, kot sicer. Mladeniči so prihajali od raznih strani in že od daleč si jih poznal po mladeniških znakih. Cerkveni govor gosp. dr. Hohnjeca o verski mlačnosti je vsem segel globoko v srce in ni bil namenjen samo mladeničem, ampak sploh vsem poštenim kristjanom.

Od Svetinj nas je klicala v Cerovec velika trobojnica, ki je ponosno plapolala po zraku, kot bi hotela širnemu svetu pokazati: Glejte, na teh le lepih tleh se bo danes zbral cvet naše mladine. Ni se motila. Zbralo se je lepo

število mladih, navdušenih src, a pomladit se je prišlo tudi več starejših, ki v svojih mladih letih niso imeli tako lepe prilike za skupno združevanje.

Podpredsednik S. K. S. Z. dr. Jos. Hohnjec je otvoril zborovanje, pozdravljal navzoče, ki se niso zbal slabega vremena, ki se nam obeta. Na to so se izvolili v predsedstvo shoda deželni poslanec Meško in mladeniča Karba in Pučko. Predsednik poda najprvo besedo hišnemu gospodarju g. Vrazu, ki vse navzoče pozdravlja s pristrnim veseljem, da so si ravno ta kraj izbrali za svoje zborovališče. Bog daj temu delu naše mladine veliko lepih uspehov!

V imenu župnije je pozdravil mladenič Pele, v imenu Marijine družbe mladeničev eden izmed članov. V imenu deklet je pozdravila Kristina Vrazova tako-le:

Spoštovani zborovalci! V imenu svetinjskih mladenk vas danes pozdravljam s pristrnim veseljem, dragi mladeniči, ki ste se v tako obilnem številu zbrali od blizu in daleč, da zborujete tukaj na rojstnem domu nepozabnega pesnika Stanka Vraza. Bodite nam iskreno pozdravljeni!

Tukaj se je rodil ta veliki mož, kateri si je, posebno med brati Hrvati, nesmrtno proslavil svoje ime, a tudi Slovence ga ne zabi. Ne bom naštevala njegovih zaslug za slovenski narod, saj so kolikor toliko že vsakemu znane. In tukaj naj teče zibel mladinskega gibanja za našo dekanijo. Ali je to brez pomena? Gotovo ne, saj nam je Stanko Vraz, katerega rojaki smo, v marsičem res pravi vzor.

Poučili in navdušili se bode te danes zlasti vi, vrli mladeniči, ki imate dobro srce in krepko voljo v vsem, kar zadeva vašo katoliško-narodno izobrazbo. Le v tem dobro poučeni in navdušeni lahko nastopite resen boj z zagrizenimi sovražniki in nasprotniki našega versko-narodnega prepričanja.

Me mladenke pa ne bomo zaostajale za vami. Pridružiti se hočemo vam ter vas po svojih močeh podpirati v tem, nekaj ne, a dandanes tako potrebnem boju. Z združenimi močmi vzamimo v roke meč prave izobrazbe in vsi naši versko-narodni škodljivci nam ne morejo kaj. Delujmo složno, srčno in odločno, zaupajoč v Boga, in zmaga bo gotovo naša, saj kdor zaupa v Boga, je močen kot lev in ne bo nikdar osramočen. Pri vsem pa se spominjajmo besedi pesnika, ki pravi:

Nikoli narod ne zagine,
če tudi ga ves svet tepta;
ki poln kreposti je vrline,
poln vere v sebe in Boga.

Potem naj le sovražniki
preté nam krog in krog;
saj mi smo domu stražniki,
in stražnik bo mu Bog!

Vsi smo občudovali vrlo potomko nesmrtnega Stanka in ji z veseljem in z opravičenostjo živahno ploskali. Predsednik Meško se zahvaljuje za razne lepe pozdrave ter odda besedo nadrevizorju gosp. Vladimiru Pušenjaku. V krepkih besedah ta označi pomen mladinske organizacije, nje posebno važnost v obmejnih krajih in opozarja mladeniče na razna gospodarska predavanja, shode in tečaje, kjer si dobe mnogo lepih nauk za zboljšanje svoje bodočnosti. Dr. Hohnjec povdarja med drugim posebno tudi veliko važnost dekliske organizacije, ki bi se naj v kratkem izvršila.

V imenu „Zveze slov. mladeničev“ pozdravlja in se zahvaljuje za obilno udeležbo tajnik zveze, g. Šut. Nadalje oslika nasprotnike, proti katerim moramo posebno mi mladi obrniti svoje mlade moči. Za lažji boj pa je potreba, da se vsi združimo v eno armado pod praporom vere in narodnosti in tako lažje zmagamo raznobarvne sovražnike.

Nato so se vrstili pozdravi mladeničev iz raznih krajev. Iz Sv. Tomaža so pozdravili mladeniči Pučko, Meško, Majcen, od Sv. Jurija ob Ščav. Plavec, iz Juršinec Horvat, župnik Bratušek, kaplan Štuhec, dr. Hohnjec. Pismene pozdrave so izrazili kaplan Ozvatič iz Ike, mladenič Kolman iz Slivnice.

Nato se je, skoraj tri ure trajajoči shod zaključil s „Slava“ in „Živio“ klici spominu Stanka Vraza. Ostal bo ta shod lep, svetla točka v zgodovini mladinskega gibanja v Prlekiji! Na zdar! J . . . o.

Doma in drugod.

Naše gibanje od dne do dne lepše napreduje. Ob vsakem času imamo priliko brati o lepih mladinskih manifestacijah, danes tukaj, jutri v drugem kraju, povsod veliko število mladine, povsod navdušena. Tudi ljudje, ki so nas pri začetku nekako pisano gledali, se našemu delu pomilovalno smejali, nas smešili ali celo po časopisju vlačili, so uvideli, da je naše gibanje edino pravo za mladino in tako bo mladina le po tej poti prišla do boljše bodočnosti.

S posebnim ponosom lahko trdimo, da se je to gibanje pričelo pri nas na Štajerskem. Že l. 1901, ko še v nobeni drugi pokrajini ni bilo kaj o mladinskem gibanju duha, so v Štajerski nastopali mladeniči in dekleta pogumno na govorniške odre, govorili in deklamirali, da se jim je vse čudilo. In danes lahko s ponosom rečemo, da imamo skoraj v vsaki župniji mladeniča ali mladenko, ki upa vsak čas stopiti na govorniški oder in ne malo stvarij je, o katerih lahko rečemo: To je naše delo.

Iz Štajerske se je zanesla iskra mladinskega gibanja v druge slovenske kraje, padla tu na bolj, tam manj rodovitna tla in temu primerno tudi vzklija in se razvijala. Najboljša tla je pač dobila na Kranjskem. Razvija se najbolj po telovadnih odsekih, ki so velike važnosti ne le za duševno, ampak tudi telesno čilost. Z veseljem se oziramo na Kranjske sotovariše, ki delajo tako krepko in junáško korak v svet.

Tudi na Koroškem je že precej mladine, posebno mladeničev, ki so navdušeni za mladinsko narodno delo. Toda v kljub navdušenju ne morejo znatno naprej in dobro bi bilo, da jim že podkovani Štajerci in Kranjci priskočijo na pomoč.

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Iz Jafe v Jeruzalem.

(Dalje.)

Od postaje Der Aban vodi železniška proga stalno in prav znatno navkreber; v mnogih ovinkih vije se med mogočnim golim apneustim gorovjem Judovskim visoko nad globoko vrezanimi, skalnatimi dolinicami. Razven hrastovega gozdiča nad postajo Der Aban zagledamo le prav redko kako večje zeleno grmovje ali posamezno drevo, le trnje in osat poganja tudi v tej pustinji korenine bujnejše. Človeška bivališča so tu prav redko sejana le tu in tam zagledamo kako železniško čuvajnico za beduine, ki opravljajo službo čuvaja proti neznatni plači in pravici, da pasejo po in ob železniški progi svoje črede, ko privabi blagodejni dež tudi na teh pustih krajih krepčilo zelenje iz zemlje. Beduini so bili od kraja veliki nasprotniki Jeruzalemske železnice, ker jim je vzela marsikteri novac, ki so ga služili prej kot vodniki in prenašalci blaga iz Jafe v Jeruzalem in obratno. Napadli so v začetku enkrat roparsko vlak, kakor mi je pripovedoval naš duhovni vodnik pater Ansgar. Ravno v tem gorovju navalili so na progo kamenja in vstavili vlak, ki je prihajajoč iz Jafe počasi lezel po bregu. Naskočili so lokomotivo in zahtevali od strojevodje, da jim izroči vse blago, ki ga vozi vlak. Strojvodja si ve hitro pomagati. „Saj vidite, da na stroju ni ničesar, pač pa je vse v zadnjem vozu spravljeno“, jim pravi. In res se vsujejo beduini raz stroj na tla in nekaj jih srečno doseže zadnji voz. Med tem pa začne strojevodja voziti z vso mogočno naglico nazaj po bregu in proti Jafi.

Beduini so mislili, da more voziti vlak samo naprej, da se lahko tudi nazaj pomiče tega niso vedeli. Seveda so strašno vpili in kričali pa strojevodja se zato ni zmenil, iz vlaka si pa niso upali skočiti. Brzjavno obveščena policija

In Goriško? Tudi ne zaostaja. Že šteje lepo število telovadnih odsekov, članov naše skupne armade.

Pa ne samo doma, tudi v drugih avstrijskih pokrajinah se vrši med mladino to gibanje. Na Peter in Pavlovo ima n. p. češka venkovska omladina na Velebradu tudi veliko slavnost v podkrepitev svojega obstoja na Moravskem in Šleziji. Ima svoj list „Naša Omladina“, ki izhaja po dvakrat na mesec na 16 straneh in se zraven organizatoričnega dela bavi tudi z gospodarskimi vprašanji, predvsem s temi, ki so za mladeniče največje važnost. Tudi nemška mladina se giblje. Na Dunaju izhaja list: die Christliche Jugend, ki tudi vsakih štirinajst dni beleži lepe napreje korake na mladinski poti.

Vse povsod med vsemi narodi je že to gibanje našlo svoj tek, zbirajo se mogočne mlade trume, pred katerimi se z vso opravičenostjo boji liberalizem: „Bojim se organizirane mladine“. — Narodnost nas loči vzbujajočo mladino v raznih pokrajinah, toda dvojno imamo skupno: Vse naše delo bodi posvečeno tistemu, katerega otroci smo in vse naše delo naj gre vedno naprej in navzgor in ne za korak nazaj. To dvoje družijo katoliško avstrijsko mladino, v znamenju križa vedno naprej, naprej do uspehov, do zmage!! X.

Marija bistrička na Hrvaškem.

(Zgodovinske črtice. Priobčil A. Leben.)

Vsakega, ki je kedaj napravil v svojem življenju kako daljno romanje, prešine neko blago, dobrodejno čustvo ob spominu na svojo nekdanjo romarsko pot. Kakor pestre slike, polne mika in zanimivosti, mu stopajo pred oči vsi tisti kraji s svojimi cerkvami in naselbinami, ki jih je bil kot romar prepotoval. V duhu zre jasno pred seboj tudi vse tiste prizore, ki jih je takrat gledal, in osebe, s katerimi je govoril. Tudi rad pripoveduje v družbi o svojem romanju; kajti zdi se mu, da na novo koraka po tisti poti pozdravljajoč nekdanje kraje kot — stare znance.

Tako se tudi jaz čestokrat prav živahno spomnim na svoje prvo romanje, ki sem ga napravil z materjo med obilno množico Šmarjetčanov k Mariji bistrički na Hrvaško. In pri vsikdaršem spominu me prešine neki ponos, da mi je bila že kot šibkemu fantiču izredna sreča mila, videti starodavne in dalekoznan romarske cerkev Marije bistričke.

In v naslednjih vrstah pošiljam cenjenim bralcem „Našega Doma“, zlasti svojim bližjim rojakom, Šmarjetčanom, ki vsako leto z veliko navdušenostjo in požrtvovalnostjo hite na Hrvaško počastiti Marijo bistričko in se ji poklonit, nekoliko skromnih zgodovinskih črtic o tej daleko sloveči romarski cerkvi oziroma o čudežnem kipu Marijinem. Naj

v Jafi je ropazeljne pa premalo prebrisane tiče prav skrbno sprejela in jim pregnala za vselej veselje napadati vlake. Potovanje v vlaku je sedaj brez nevarnosti, pač pa ni vožna ali bolje ježna cesta iz Jafe v Jeruzalem celo varna. Saj so ravno lani roparji napadli poštni voz avstrijsko jeruzalemske pošte, ki vozi vsak dan, če treba še večkrat na dan iz Jafe v Jeruzalem in nazaj in obišče tudi kraje ob vožni cesti. Najbrž so zvedeli, da pelje pošta mnogo denarja. Dobili so v roke denarno pismo čez 50 000 kron, katere je poslal najbrž nek avstrijski Jud v Jeruzalem. Pošta je imela pri tem veliko srečo. Odpošiljatelj si je hotel prihraniti nekaj poštnih stroškov, ki so pri pošiljatelj v Jeruzalem precejšnji. Zato pa je napisal na denarno pismo samo svoto 1500 kron in plačal poštnino za to svoto, za ostalo je pa hotel pošto goljufati. Seveda mu je pošta povrnila le 1500 K, kakor je bilo označeno, za ostale se je pa „prebrisani“ mož obrisal. V redni in gotovi nevarnosti pa so bili potniki v začetku devetnajstega stoletja na tej cesti. V Abu=Goš ali v nekdanjem Kariath=Jarim približno sredi med Jafom in Jeruzalemom vgnezdil se je roparski poglavar Goš, od katerega je dobil kraj ime. Poglavar in njegovih šest bratov imeli so 85 sinov in vnukov, ki so vsi pomagali jeruzalemske romarje in potovalce do golega oropati. Po smrti poglavarjevi leta 1815, izvrševali so to romantično rokodelstvo do leta 1830, ko jim je paša Ibrahim krepko stopil na dolge prste in jim pregnal za vselej veselje nadlegovati potnike. Potomci Gošovi živijo še dandanes v Jeruzalemu, kjer imajo v predmestju Bezeta hišo.

Počasi leze naš vlak navzgor in dospe do Bitir-a, ki je zadnja postaja pred Jeruzalemom, oddaljena od mesta 11 km. Okolica postaja bolj prijazna, obilnejše rastlinstvo svedoči, da ne pogreša kraj zadostne vode. V skalovju na desni strani zagledamo malo vas; nekdanj je bila tu močna judovska trdnjava. Hudi boji vršili so se pri tej trdnjavi, ko je leta 135 judovski krivi in lažnjivi prerok Bar-Kohba (sin zvezde), ki se je izdal za obljubljenega Zveličarja, nahujskal Jude v boj proti Rimljanom. Tri in pol leta so oblegali Rimljani trdnjavo, jo vzeli in uprizorili v njej

vam bodo v spodbudo, da tudi v prihodnje ostanete zvesti Marijini častilci!

Marija bistrička ima svoj tron ali prestol na kamnatem oltarju. Dne 15. avg. l. 1880. je namreč v cerkvi nastal požar, kateri bi skoro tudi Marijin kip uničil; in raditega so pozneje vse prenovili iz kamna. Kip je črn in obločen v krasna, dragocena oblačila, enako kakor Mati božja v Marijinem Celju.

V srednjem veku se je nahajal Marijin kip v neki cerkvi blizu Bistrice, kjer so ga že takrat častili. Ko so pa leta 1545. krvoločni Turčini čisto blizu tistega kraja razsajali, prenesli so kip v cerkev sv. apostolov Petra in Pavla ter ga pokopali pod korom. Toda tedanji župnik, ki je edini vedel za to skrivališče, je umrl in tako je kip navidezno izginil. A vendar so, kakor pripoveduje sveta legenda, kip na čudežni način pozneje zopet našli.

Nekega dne l. 1588. se v mraku sprehaja tamošnji župnik Lakoč ter moli zdravomarijo. Zdajci zapazi skozi cerkveno okno velik jasen svit in ko stopi v cerkev, vidi, da ta svit prihaja izpod kora. Začnejo tedaj kopati na tistem mestu in glej, — našli so Marijin kip in sicer popolnoma nepokvarjen. Sedaj se je začelo navdušeno čiščenje Marije bistričke, a žal ni trajalo dolgo. Nastopili so vnovič burni vojskinci časi. Leta 1650. se je Marija bistrička morala zopet skriti pred Turki, ki so ropali in pustošili po hrvaških in slavonskih pokrajinah. Takrat se je obče mislilo, da se je kip za zmirom izgubil.

Nekoč obišče bistrički župnik Molitoris zagrebškega škofa Martina Borkoviča, vzornega in svetega moža. Ta ga brž vpraša, če je že našel Marijin kip. Škof pripoveduje, da je videl ta kip, česar se še prav dobro spominja, ko je še kot majhen deček s svojo materjo romal k Mariji bistrički. — Župnik pravi ves žalosten, da o kipu ni niti sledu nikjer. Šivolasi škof ni mogel mirovati. Pošlje tedaj z župnikom enega svojih kanonikov v Bistrico, da bi se vse kolikor mogoče natanko preiskalo. In glej, posrečilo se je! Našli so namreč po dolgotrajnem iskanju neko soboto kip vzidan v cerkveno okno. Le glava kipa je molela nekoliko naizven. To je bil dan veselja, ki se je zabeležil v zgodovino Bistrice; in Marija je hotela še isti dan pokazati svojo prejšnjo čudotvorno moč. — V Veliki Kaniži na Ogrskem so imeli Turki mnogo hrvaških ujetnikov. Brez upanja na rešitev so reveži vzdihovali v ječi vkovani v težke verige. Ko je njih stiska priklopela do vrhunca, skoro do obupnosti, zatekli so se v gorečih molitvah k Mariji. V sanjah se jim prikaže Mati božja ter jim govori: „Nikar

strašno klanje in prelivanje krvi. Za Bitirom se železnica še vzdiguje; dolina, ob kateri pobočju se vije, imenuje se vadi el verd, rožna dolina. V njej razveseljujejo oko s osvežujočim zelenjem številni sočivni vrtovi, ob straneh pa grmovje in drevje. Posebno so nas zanimali vinogradi, katere smo prej poredko, od tu naprej pa pogosto opazili in ki rodijo prekrasno grozdje. Že v starodavnih časih slovela je Palestina po vinski trti. Ogledniki, katere je poslal Mojzes v okolico Hebronsko, prinesli so v dokaz, kako je obljubljen dežela rodovitna, velikanski grozd na drogu. Še dandanes nahajamo posebno v Hebronu zelo lepo in veliko grozdje, ki je dolgo do 40 centimetrov in tehta do tri funte z jagodami, kakor debele slive ali češplje. (Guthe st. 57.) Na naši mizi v Jeruzalemu in v Betlehemu smo imeli pri liko občudovati pa tudi povzivati krasne komade. Pri toliki rodovitnosti se spleča prav dobro nasaditi vinograde, kar delajo prej imenovani protestantski naseljenci, templerji, v obilni meri. Pa tudi domačini felahi v tem ne zaostajajo. Seveda delajo to bolj priprosto. Raz prostor, kjer hočejo zasaditi trto, odstranijo le največje kamenje, katerega je v izobilju; nekaj ga ponekod v gričevitih krajih porabijo za terase in podzidane, da jim pozimski nalivi ne odnašajo preveč zemlje, ostalo ali v ravnini vse izruvajo kamenje, naložijo v obliki zida okoli vinograda in zasadijo še zraven ponekod trnjevi kakt, da ložje branijo žlahtni sad pred živalskimi in človeškimi sladkosnedeži. Navadno si postavijo v vinogradu priprost stolpič, raz katerega je prost razgled po celem nasadu, kakor ga omenja tudi Kristus. V tretjem letu prinaša novi nasad prvo grozdje. Po obilnem zimskem dežju — sneg pade le redko in koj skopni — vinograd okopljejo, v februarju trto močno obrežejo, marca in aprila zemljo zopet zrahljajo; ko trta odeveti, odrežejo nepotrebne dolge mladike. Več pa felah za svoj vinograd, navadno ne stori. Le po nekaterih krajih pristavijo k trti kole, da se vspne po njih kvišku, drugod n. pr. v celi pokrajini es-Salt onstran Jordana pa se plazi trta kar po tleh pa zelo obsežno, kar se je nam, ki smo vajeni drugačnih vinogradov, zelo čudno videlo. Grozdje zori na suhih in vročih tleh, le včasih podprejo šibo, ki nosi grozdje, z majhno palčico, da visi grozd malo nad zemljo.

[Malje prihodnjtš.]

se ne bojte, otroci moji, danes se je našel v Bistrici moj kip; zatecite se z zaupanjem k njemu in vi boste rešeni.“

Ko so se nato ubogi jetniki vzbudili, začeli so Marijo bistričko klicati na pomoč, ter so ji naredili razne obljube. In glej! Okove so jim padle raz nog, vrata jetnišnice so se odprla in jetniki so bili na prostem. V silnem diru so hiteli proti svoji domovini. Ko so dospeli do Legrada, javijo se tamošnjemu mestnemu glavarju ter mu razložijo ves čudni dogodek. Ta je radostno in z začudenjem poslušal njihovo novico in sklenil potovati z njimi v Bistrico, kjer so res našli Marijin kip. Najbolj pa je rešence iznenadilo sporočilo ljudi, ki so jim pripovedovali, da se je kip našel ravnoisto soboto, ko so bili oni rešeni iz ječe.

Drug čudež se je pa dogodil v Bistrici sami. Neka petletna deklica je namreč nagloma ozdravela pred Marijino podobo. Izvila se je iz materinega naročja ter živahno in veselo tekala okoli altarja. In tako je Marija bistrička zopet zaslovela in si pridobila nebrojno romarjev, ki iščejo pri njej tolažbe in pomoči.

Večerni mrak je že davno zagnil naravo v svoj črni plašč, a cerkev je še natlačeno polna pobožnih romarjev, ki goreče sveče v rokah držeč darujejo Mariji svoje pesmi, odmeve k nebesnim višinam se dvigujoče duše. In če se zbudiš opolnoči, še vedno slišiš pobožno petje. Rano zjutraj ob pol 4. uri pa zadoni v stolpu veliki zvon, ki drami romarje iz kratkega spanja ter jih vabi k Mariji; in pevajoč prihite od raznih strani.

Še ena velika skrb romarjev, namreč kako in kje se naj spovedo svojih grehov; kajti romanja k Mariji bistrički brez opravljene spovedi si Slovenci ne morejo misliti. Paralelno s cerkvijo so v novjšem času sezidali krasen hodnik. Streho nosijo mnogoštevilni stebri. Na hodniku se nahaja najmanj dvajset spovednic. Pa če bi tudi vse te bile zasedene s spovedniki, bi bilo vse to premalo pri tolikem navalu romarjev. Nekateri romarji čakajo na spoved od ranega jutra do poznega večera in marsikateri še popolnoma tešč. Med čakanjem lahko občudujejo krasne fresko slike, ki kinčajo te arkade in predočujejo razne dogodke, kateri so v zvezi z zgodovino Marije bistričke. Tudi sveto obhajilo se deli med tem stebrovjem. V nedoglednih vrstah kleče romarji ter sprejemajo Telo Gospodovo; kajti v cerkvi bi bilo nemogoče, ker dohajajo in odhajajo procesije brez konca in kraja.

Tako najde marsikatero sree pri Mariji bistrički mir in tolažbo; kajti Mati božja zna tolažiti in pomagati, kakor nikdo drug. Naj priobčimo tu nek dogodek, iz katerega je razvidno, kako Marija ljudem na čudovit način pomaga. Ta dogodek so natanko preiskali in njegovo resničnost dokazali:

Nek Pavel Bogič iz Dubice na Hrvaškem, mož kakih 36 let pripoveduje svoje ozdravljenje tako-le: „Mučila me je božjast od mojega rojstva do 16. leta. Ta strašna bolezen me je napadala včasih 8—9krat na dan. Vsikdar sem poprej občutil neko bolenje v životu in ko je prišel napad, zgubil sem takoj zavest in nisem vedel, kaj sem delal. Mati mi je pravila, da sem si grizel jezik in ustnice, da so mi prihajale pene iz ust, da sem z rokami mahal krog sebe ter jih iztegal kvišku. Ta muka je trajala pol ure ali pa še dalje. Ko sem prišel spet k zavesti, počutil sem se silno slabega in vtrujenega. Razume se, da radi te bolezni nisem mogel obiskovati šole. Vsi poskusi zdravnikov bili so brezuspešni.

V takih žalostnih razmerah sem preživel svojo mladost, svojo „pomlad“. Ah, to ni bila nobena prijetna in vesela pomlad, temveč prave vice. Slehern dan mi je prinesel novo bol, nov križ. Samole sv. vera me je tolažila in tudi moja dobra mati. Ali kaj se bo zgodilo z menoj, če mi ona umrje? Oh, ljubi Bog, kaj bo potem z menoj?

V mojo veliko srečo sem slišal o bistrički Mariji, kolikim je že ona izprosila zdravje in druge milosti. Ali se ne bi ta dobra nebeška Mati tudi mene usmilila? Dolgo sem o tem premišljeval. Upanje in zaupanje moje je bilo vedno večje. Konečno sem se nekega dne zaobljubil čudotvorni Materi božji bistrički ter ji obljubil, da, ako mi izprosi zopet zdravje, hočem vsako leto trikrat peš romati na Bistrico in sicer o binkoštih, porcijunkulovem in na malo gospojnico.

In glej veliki čudež: še isti dan, ko sem naredil to zaobljubo, zapustila me je bolezen popolnoma. Odsihmal je preteklo že polnih 20 let in bolezen se mi ni nikoli več ponovila, kakor da je ne bi bil nikdar imel.

In tako izpolnujem svojo zaobljubo že 20 let. Rajši bi vse pretrpel, kakor pa jo kedaj prelomil. Zatorej dvignem še enkrat svoje roke v zahvalo ljubemu Bogu in moji največji dobrotnici Mariji bistrički, da je na meni povzročila toliki čudež.“

Takih vzgledov je morda brez števila, a tudi takih, kateri so znani le Bogu samemu.

Da, ako Mati božja bistrička ne bi znala tako tolažiti in pomagati, tedaj ne bi toliko romarjev vsako leto koprnelo po tej romarski cerkvi. Neka čudna, tajinstvena poezija počiva v tem romanju. Na eni strani trudapolno, daljno potovanje ob vsakem vremenu, pogostoma tudi brez obuvala, slaba prenočišča, pičla hrana; — na drugi strani krasota romarske cerkve s svojimi veličastnimi slovesnostmi in s sladko tolažbo milosti, to opominja romarje na njih zemeljsko potovanje, ki naj bi tudi enkrat končalo s slovesno procesijo v nebesa. To budi ono religiozno, versko navdušenje, katero se razodeva v glasnih, miloživahnih napevih. Tudi na oddaljeni postaji, kjer romarji čakajo na vlak, zaori še enkrat iz krepih grl mladenk pesem: „Marija bistrička, prosi za nas Jezusa!“

In ko pridejo spet domu k svojim trudom in skrbem, ostane jim še ena želja: zopet še romati na Bistrico.

Okoli po svetlu.

Državni zbor. Po končanih nujnih predlogih, o katerih se je razpravljalo pretečene dni, je prišlo na vrsto prvo branje o vladnem finančnem načrtu. Doslej tega načrta ni pohvalil še noben poslanec. Izvolil se je odsek 52 članov, ki ga bo proučeval. Razpravljalo se bo o štirih posameznih velikih skupinah. Gospodarstvo v naši državi je v zadnjih dveh letih šlo precej nazaj. Medtem ko je finančni minister Korytovsky pred par leti izkazoval čez poldrugi sto milijon prebitka, konča letošnji račun z deficitom 73 milijonov. Zlasti upravni stroški so zelo narasli. V razpravi o proračunu naučnega ministrstva je poslanec dr. Žitnik zahteval ljudskih šol na Koroškem, v Istri in v Trstu, je govoril o dvojni meri, s katero meri vlada pri slovenskih in nemških zavodih in ponovil stare zahteve Slovencev po vseučilišču. Pri glasovanju je vlada dobila večino. — Pri razpravi o drugi skupini je govoril dr. Korošec o pravosodnem ministrstvu in se pritoževal, ker prezira Slovence. Zahteval je, naj se imenuje slovenski šolski nadzornik za Koroško.

Sklicanje deželni zborov. Kakor poročajo praški „Narodny Listy“, bodo deželni zbori sklicani najbrž na 16. septembra.

Wastian je bil izvoljen v Gradcu za državnega poslanca. Krščanski socialci Neunteufel, s katerim je prišel Wastian v ožjo volitev, je takoj pri prvi volitvi odstopil.

Radi samoslovenskih uličnih napisov v Ljubljani se je vršila obravnava pri upravnem sodišču na Dunaju. Pritožbo proti samoslovenskim uličnim napisom je vložil v imenu ljubljanskih Nemcev dr. Eger, a je s svojo pritožbo pogorel. Predsednik upravnega sodišča je pritožbo dr. Egerja in tovarišev zavrnil, kot v vseh točkah neutemeljeno. Drugič pa za to ni kompetentno upravno sodišče, ker se je deželni odbor odločil za samoslovenske ulične napise.

II. slovenski protialkoholni kongres bo zboroval v Ljubljani v „Unionu“ v nedeljo, dne 4. julija 1909. Boj zoper alkohol traja pri nas šesto leto. Dasi je to delo težko, vendar ni zastoj. Posameznikov se je že mnogo rešilo, marsikje se manj pije. Podlaga se je položila. Na tej podlagi se mora zidati naprej. In da se razširi in poglobi to gibanje, za to se vrši ta kongres. Vsak udeležnik dobi kratek posnetek predavanj. Društva in družbe, pošljite svoje zastopnike!

Potrjen deželni zakon. Deželni zakonski načrt za Kranjsko glede varstva planin in povzdigo planinarstva je dobil cesarjevo potrdilo.

Deželni zbor goriški bo razpuščen, kakor se z Dunaja poroča. Ker je vsak sporazum med strankami nemogoč, se je ministrstvo odločilo za razpust goriškega deželnega zbora v najkrajšem času. Za jesen se bo pa razpisale nove volitve.

Tržaške volitve v IV. razredu so se za Slovence jako dobro izvršile. V okolici se je dosegla sijajna zmaga nad Italijani, v mestu samem je pa prišlo do ožjih volitev med slovenskimi kandidati ter pa laškimi in socialdemokratskimi. Nikdo si ni mogel misliti, da bodo Slovenci v Trstu tako sijajno prodrli. V okolici so bili slovenski kandidati izvoljeni skoro s tri četrtinsko večino, v mestu samem so prišli pa v treh okrajih, v ožjo volitev.

Pri ožjih volitvah v Trstu je izvoljenih 10 socialnih demokratov in 6 laških liberalcev. Slovenci so ostali v častni manjšini.

Italijansko vseučilišče. Zadnje dni se zopet po listih mnogo razpravlja o laškem vseučilišču in njegovem sedelu. Nemci se navidežno izrekajo za Trst in italijanski listi trdijo, da tudi ministrski predsednik Bienenroth ne bi temu nasprotoval. Naučni minister grof Stürgg je pa povedal, da sedanja vlada mora vstrajati pri tem, da se laška pravoslavna fakulteta osnuje na Dunaju. Jugoslovanski poslanci so sklenili, zahtevati hkrati z italijanskim tudi usta-

novitev slovenskega vseučilišča. Sicer pa še poteče nemara mnogo vode po Dravi, predno bode rešeno to vprašanje.

Češki deželni odbor je sklenil, da najame 10 milijonov kron posojila za tekoče izdatke.

V Plznu na Češkem je obolelo 50 topničarjev. Jedli so krompirjevo salato, ki je bila čez noč v bakreni posodi.

V Krakovu je udarila strela v smodnišnico in jo vžgala. Razneslo se je 15.000 kg. smodnika.

Med ogrskimi politiki se nekaj kuha. V Košutovi stranki si stojita dve struji nasproti. Resnice še ni mogoče dognati. Ogrski zasije boljša bodočnost šele tedaj, če se upelje splošna in tajna volilna pravica.

V italijanskem parlamentu se je vršila razprava o izvanrednih kreditih za oboroževanje in utrditev italijanskih mej. Največ govora je bilo o razmerah med Avstrijo in Italijo. Večina govornikov se je neugodno izražala o Avstriji. Le poslanec Arton je povdarjal, da naj Italija skrbi za prijateljske odnose s sosednjo Avstrijo. A ta poziv ni našel prijaznega odmeva.

Laški kralj bo meseca avgusta obiskal angleškega kralja.

Srbija se zopet oborožuje. Proti komu le?

Na Holandskem so si katoličani pri volitvah v zbornico od 100 sedežev pridobili 65. Tudi pri 36 ožjih volitvah pribore si še nekaj sedežev.

Znamenita procesija v Švici. 20. maja, na vnebohod Kristusov se je obhajala, kakor vsako leto, prav znamenita procesija v Švici v katoliškem kantonu Lucern. Znamenita je ta procesija zato, ker se je vdeleži okoli 300—500 jezdecov, vsi na konjih. Tudi duhovnik, pridigar je na konju v svoji opravi kot pridigar in tudi pridiguje na konju. Letos je imel slavnostni govor in sicer zunaj na prostem (prvi govor) vlč. g. Dr. Beck, vseučiliški profesor v Friburgu. Kaj ne, veličasten pogled! Potem se pomika procesija v dolgi vrsti od cerkve, kjer je potem še druga pridiga in služba božja. Res imenitno, in le na svobodni zemlji švicarski je mogoče!

400.000 razglednic s podobo device Orleanske je prodal zadnje dni nek trgovec v Parizu. To kaže dovolj jasno, kako častijo Francozje svojo narodno svetnico, ko prirejajo njej na čast velike svečanosti po vseh krajih.

Anarhisti na Francoskem. V Parizu so zasledili dovršeno organizovano anarhistično zvezo. Več udeležencev so zaprli, pri nekem 25letnem steklarju so dobili delavnico za izdelovanje dinamičnih bomb.

V Antwerpnu se je 6. t. m. Belgiji slovesno priklopila Kongo-država. S tem je postala Belgija velesila.

V angleški Indiji so nastali zelo nevarni nemiri.

Turčija je vevlasti obvestila, da ne bo trpela, da bi si Grška priklopila Kreto in prosila vevlasti, naj puste na Kreti svoje vojake.

Angleška namerava opustiti svojo protinemško politiko in se približati nemškemu in avstrijskemu cesarstvu.

Španski kralj je začel odločno vplivati na povzdigo npravnosti. V Madridu, Sevilu in po drugih mestih se morajo na njegov ukaz zapreti plesišča že ob 1. uri, med tem ko so bila odprta prej cele noči. Nastopil je tudi proti nenravnosti gledaliških igralk.

Na južnem Francoskem je bil grozen potres. Razrušenih je pet vasi. Koliko je žrtev, se bo še le zvedelo.

Na Ruskem vladajo lepe razmere. Pod vlado Stolypina je bilo v Sibirijo pregnanih 74.000 ljudi brez vsake preiskave.

Na Lipskem se vrši od 12. do 18. septembra kongres socialne demokracije.

Francoski ministrski predsednik pride meseca julija v Karlovevare na Češko in bo ostal ondi 4 tedne.

Kreta obrača pozornost evropskih diplomatov na se. Turški poslanci vseh strank izjavljajo, da hoče Turčija z vso silo braniti Kreto. V slučaju vojske z Grško se Turki boje splošne vstaje v Albaniji. Vre pa tudi na Arabskem. Velika bitka se je že bila med vstaškimi Arabci rodu Tribu in turški armado, ki je zmagala.

Španska je mobilizirala drugi armadni zbor. Najbrž pojde v Maroko.

Ameriški proračun izkazuje 670 milijonov dolarjev primanjkljaja.

Belega tigra so vjeli v indijski državi Dhenkanal. Beli tigri so jako velika redkost, ravno tako kakor beli sloni, kateri uživajo posebno v Siamu božjo čast. Barva vlovljenega tigra je bila popolnoma bela s temno-rdečimi progami. Raja iz Dhenkanala je dal kožo tega redkega tigra razobesiti na najodličnejšem mestu svoje rezidence. Lovci, kateri so zasledili tigra, so dejali, da je to prvi beli tiger, ki so ga videli v svojem življenju.

Razgled po domovini.

Rojaki! Slovenke! Društva! Spominjajte se z darovi „Šentiljskega doma“!

Iz sodne službe. V pokoj je stopil sodnik g. Ivan Petrovič. V Mariboru je deloval kot sodnik 15 let.

V Rušah je umrl v soboto 12. t. m. abiturijent celjske gimnazije Franc Gril, ki je dovršil vse razrede z odliko.

Žalosten čin. Učiteljski Kocbek iz Gornjega grada je 21. t. m. po noči napadel kleparja Wiedmanna ter ga zabol s kuhinjskim nožem v prsa. Težko ranjenega Wiedmanna so odpeljali v bolnišnico. Kocbeka so zaprli. Pravi, da je hotel oropati Wiedmanna, ker je rabil denar za fotografičen aparat.

Ljutomer. „Narodni Dnevnik“ je v dolgih člankih napadal našega g. kaplana Škamleca. Očita mu, da ruši slogo, da je prišel v Ljutomer razdirat, da ga je ekonom g. dekana Ivan Pihlar vrgel čez stopnice iz bralne sobe. Vsak, ki pozna g. Škamleca, na prvi hip spozna te laži. Slogo je razrušila „Narodna stranka“. G. Škamlec še v Ljutomeru ničesar ni razdril, pač je razkrinkal „Sokola“, ki je takoj bil v taboru „Narodne stranke“. Nobenemu liberalcu ni branil delati proti nemškutariji. Tudi se nikdar ni odtegnil svojim narodnim dolžnostim! Naravnost smešna pa je laž, da ga je Pihlar dejanski napadel. Liberalci, lahko si zaslužite 1000 K, ako mu to dokažete! Ako pa tega ne morete dokazati, vedite, da ste pisali ostudno neresnico!

Kako je pri nas kmetih g. Škamlec izgubil vso avtoriteto, ste se na lastne oči lahko prepričali na zadnjem občnem zboru. Gospodu kaplanu se imate zahvaliti, da vas vseh nismo postavili pod milo nebo! Ali bote še dalje pisali neresnico? Le! Vas bomo že bolje spoznali! Ljutomerske obrtnike, trgovce in gostilničarje pa opozarjamo, naj nas ne silijo s svojim obnašanjem k nasprotnikom! Če jim že nič ni za narodnost, naj vsaj mislijo na svoje žepe! Ako ste pametni, nas boste ubogali! Okoličani.

Št. Vid pri Grobeljnu. V naši župniji se gode čudne, vsega obžalovanja vredne reči. Žalost je razprostrla svoja temna krila čez nas enako črnej noči, ker smo izgubili blagega, skrbnega in gorečega dušnega pastirja. Britka je ta ločitev! Pa upanje imamo, da bode tudi naš ubogi Št. Vid vstal iz narodnega spanja, kajti neizmerno veliko so bili že g. kaplan Ostrž storili. Liberalci so grozili, da bodo zaropotali. Ampak zdaj nad njihovo glavo vise jako nevarne pečine, in zaropotalo še bode enkrat in sicer tako grozno bo zagromelo, da se bodo zgrudili pod lastnimi razvalinami kot nekdanj močni Samson.

Svetoval bi tudi našim liberalcem, da naj že skoro očedijo Avgijev hlev. Sicer že jako dolgo odlagajo, pa menda čakajo na dež, da bode mimo tekoči potok kaj narastel. Št. Vidčan.

Svetinje. Spoštovani g. urednik! Mogoče Vas zanima izvedeti, kak vtis je naredil pri nas ta krasni mladeniški shod, ki se je vkljub precej slabemu vremenu tako izborno obnesel v naši lepi župniji. Naj Vam v kratkih besedah navedem. Kaj takega ali enakega še nikoli ni bilo tukaj, ljudstvo je pa sedaj celo oživljeno in navdušeno, posebno mladina, zlasti pa še to navdušenje z veseljem opažam pri vrlih naših mladenkah. Udeležili smo se tega zborovanja polnoštevilno, hočemo pa tudi dobiček imeti od njega, in to se zgodi, če me vse, o čemur smo ta dan slišale, se poučevati in navduševati mladeniče, obračamo na sebe in to pridno porabimo v našo izobrazbo. Prava izobrazba je dandanes tudi mladenkam neobhodno potrebna, saj le v tem si omogočimo svojo časno in trdno, večno srečo. Požrtvovalnim gg. prirediteljem tega lepega shoda, kakor tudi vsem navdušenim govornikom pa izrekamo tem potom svoji najtoplejši zahvalo za ta, tudi za nas tako pomemben dan. Drage sestrice! Upam, da ste v tej stvari vse z menoj vred ene in iste misli: me dekleta moramo naprej, me nočemo zaostajati za dekleti drugih krajev; hočemo si prizadevati za pošteno, krepostno življenje med nami v korist in čast nam, narodu in sveti cerkvi. Domačim, a tudi vsem vrlim mladenkam širne Slovenije, posebno Prlekije, pošilja iskrene pozdrave svetinjska mladenka.

Trbovlje. Žalostno so doneli glasovi Marijine pesmi „ob poroki“ v pondeljek, dne 14. junija. Težko je bilo pri srcu vsem Marijinim hčerkam, ko so videle, da jih zapušča tajnica Marijine družbe, obenem tudi predsednica Dekliške zveze bralnega društva. Kadunčeva Frančka je namreč pred oltarjem podala v zakon roko vrlému mladeniču Govejšek Francu. Kako lepo je bilo, ko je vrli mladi par med sv. mašo prejel sveto obhajilo. Po tem vzgledu bi se naj vsi

novoporočenci ravnali! Novoporočenima pa želimo mnogo sreče in zadovoljnosti v novem stanu!

Odilienzavod za slepce v Gradcu sprejme z dnem 15. sept. 1908 vse slepe, 4-12 let stare otroke za odgojo in pouk, ki imajo domovinsko pravico Štajerske; pravtako sprejme otroke, ki zaradi slabega vida ne morejo obiskovati javnih ali zasebnih ljudskih šol. Plačati je na leto malenkost; ako pa je prosilčevo ubožstvo dokazano, tedaj ga vsprejme štajerski „Odilienzavod za slepce v Gradcu“ brezplačno. Podučnje se tu vse predmete ljudskih šol, uspešno se goji petje in godba kakor tudi ročna dela, kakršna zamore izvrševati slepec samostojno. Slovenske gojence se poučuje v slovenščini. Prošnje na tukajšnje ravnateljstvo zavoda naj se oddajo najpozneje do konca julija. Pridenejo naj se sledeči listi: Krstni list, list cepljenih koz, domovinski list, ubožni list ter zdravniško spričevalo, ki naj priča da je otrok slep ter da je vsposoben za pouk in vzgojo.

Koroške novice.

Posnemajte! Občni zbor S. K. S. Z. za Koroško je sklenil enoglasno, da naj tekom drugega poletja t. l. vsako „zvezino“ društvo priredi ali kako veselico, ali pa zbirko za „Zvezin Delavski dom“ v Podljubelj. V složnem skupnem nastopu se mora kazati naša moč, naša disciplina. — Prvo se je že pokazalo „slov. kat. izobraževalno društvo v Železni Kapli“, ki je izročilo po svojem predsedniku Andreju Rapold, nabranih K 21-10 „Zvezinemu“ blagajniku v Celovcu. Hvala in čast vzornemu, požrtvovalnemu društvu! — 24 društev se še ni oddolžilo dne 16. majnika t. l. v Celovcu storjenega sklepa; upamo pa, da je delo v ta namen že v najboljšem tiru.

Nečuvane razmere pri južni železnici. S Podjuna. Ko so se fantje dne 1. junija vozili od velike slavnosti „Marijinih družb“ na Brezju, so zahtevali v Celovcu vozne listke do Pliberka slovensko, pa jih niso dobili; dotični uradnik jih je povrh še ozmerjal. Kako samooblastno se vedejo sprevodniki pri južni železnici! En fant je kupil vozne listke zase in tri tovariše, a je v gneči izgubil svoj listek, kar je zapazil šele na vlaku. Povedal je takoj nezgodo sprevodniku, a ta se je obregnil nanj. Potem tirja surovo od dotičnega voznika listek in vpije: „7 K Strafe, du hast keine karte gehabt!“ Zasramoval ga je tudi „Windischer“ in zahteval kazen 7 K(!), dasi je fant rekel, da plača kazen v Pliberku postajenačelniku. Kajne, lepe razmere? Takšne surovosti! Sploh ne vemo, kako se je mogla na celovškem kolodvoru tako ugnezdit med uradništvom nemškonalna strast; saj smo vendar še do najnovejšega časa vedno v slovenskem jeziku dobivali vozne listke. Slovenci, bodimo jekleni, tirjajmo neizprosno svoje pravice!

Trviž. Meseca avgusta pride saksonski kralj zopet sem na lov.

Šmohor. Prišla sta k nam 2 inženerja, ki merita pot novi železnici po gornji Zilji in po Lesah na Lokavo.

Turska železnica se bode otvorila dan 5. julija. Slavnostni vlak pojde ob 1/8. uri s cesarjem in drugimi vdeležniki iz Špitala proti Gostinjam na Solnograško. Zajutrak bode v Beljaku, slavnosti pa v Špitalu in v Pekšanju na solnograški strani velikega turskega predora. Cesar se pripelje dne 4. julija zvečer iz Išla, dunajski dostojanstveniki pa isti dan iz zapadnega kolodvora na Koroško. Vlak pride ob 11. uri v Gostinje, kjer bo slavnosten sprejem. Cesar se od tam kmalu pelje spet nazaj v Išel. Vdeleževalo se bo vse ministrstvo, koroški in solnograški dostojanstveniki ter železn. odsek drž. zbornice z načelnikom dr. Silvestrom.

Sinčaves. V nedeljo, dne 27. t. m. ima „gospodarska zadruga“ letni občni zbor točno ob 11. uri dopoldne v „zadrugnem“ domu. Poprej je v Šmarkežu cerkveno opravilo z obhodom, začeti ob 1/9.

Št. Vid v Podjuni. Škocijansko bralno društvo poleti prihodnje nedeljo, dne 27. rožnika t. l. „k Voglu“ v Št. Primož pri Št. Vidu, kjer napravi javen shod. Pričetek je nastavljen na 1/4 uro pop. Pričakujemo, da nas posetijo sosede v večjem številu. Vsak pošten Slovenec: dobrodošel!

Dobrljaves. Letos bode obhajal svojo dijamantno mašo (60letnico svoje nove maše) č. gospod Jožef Kokic, župnik v p., stanujoč tukaj v dobrovljski župniji.

Društvena kronika.

Ljutomer. Na rednem občnem zboru je prišla okrajna posojilnica popolnoma na stran Kmečke zveze. Na izrednem občnem zboru dne 13. 6. t. l. je z dobro 3/4 večino bil sprejet predlog, da posojilnica izstopi iz „Zadrugne zveze“ v Celju ter pristopi k „Zadrugni zvezi“ v Ljubljani. Stvar o naši posojilnici je končana. Lačnbergerji so potisnjeni v kot. Posojilnica je povabila nadrevizorja Pušenjaka, da

govori o prvi točki dnevnega reda. Celjski revizor Štibler je protestiral, ker Pušenjak ni ud. To je zborovalce silno razburilo. Revizor Štibler se je lahko prepričal, da je čisto po nepotrebnem prišel razburjat ljudi. S svojo nevoljo so liberalci še bolj odpri kmetom oči! Kmetje si bodo dobro zapomnili, kdo vse je nastopal proti njim!

Gomilsko. Tukajšnje „Bralno društvo“ je zopet pokazalo sad svoje neumorne delavnosti in marljivosti. Priredili sta se namreč dve gledališki predstavi in sicer obe z izvrstnim vspehom. Prvo „Kazen ne izostane“ so predstavljali naši nevstrašeni mladeniči, drugo „Nežka z Bleda“ pa so igrala dekleta. Vsi igralci in igralki so svoje vloge izvrstno pogodili. Med odmori nas je kratkočasil igraje na klavir gospod organist Anton Turnšek, za kar mu bodi na tem mestu izražena iskrena zahvala. Sploh pa naša mladina, razun nekaterih izjem, jako vrlo napreduje. To pa nekaterim njenim nasprotnikom nikakor ni po godu. A naši vrli mladeniči in dekleta se ne zmenijo, je-li onim po godu ali ne, oni se ne zmenijo za njih zbadanje, kajti naši nasprotniki res nimajo važnejšega dela, kakor čez nje zabavljati, obkladati naša društva, pa tudi posameznike z res fletnimi izrazi, kakor: svetinjarji, svetinjarke itd., sploh takšnimi, kakoršnih so le oni zmožni. A čim večje bo njih nasprotstvo, tembolj se mi hočemo bojevati proti tem sovražnikom našega napredka in probujenosti. Kajti le v tem nam bode zasigurana lepša bodočnost in še lepši obstanek naših društev. Torej na delo, ker resnobni so dnovi, a delo in trud nam nebo blagoslovi!

Mladini.

Mladeniči v Halozah in okolici, pozor! Na Petrovo dne 29. junija t. l. se vrši pri Sv. Ani, župnija sv. Barbara, mladeniški shod, ki bo za razvitje mladeniškega gibanja v Halozah velikega pomena. Zato pa naj vsak mladenič agitira za obilno udeležbo.

Slivnica pri Mariboru. Na Petrovo se bo ustanovila za Slivniško župnijo že dolgo zaželjena mladeniška zveza. Govori tajnik Z. S. M. iz Maribora. Mladeniči, pridite!

Vurberg pri Ptuj. V nedeljo dne 11. julija po večernicah bo zborovanje za mladeniče vurberške župnije, na katero so vsi dobromisleči mladeniči prijazno vabljeni. Govori tajnik Z. S. M. iz Maribora. Pridite!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Mladeniška zveza priredi v prvi polovici julija poučno predavanje o alkoholizmu. Pride predavatelj iz Ljubljane. Na to predavanje že zdaj opozarja odbor mladeniške zveze za župnijo Sv. Tomaž.

Sv. Barbara v Halozah. Mladeniči, vaša čast zahteva, da se gotovo udeležite svojega zborovanja na Petrovo pri sv. Ani. Glejte, krut in neizprosni jarem liberalizma vas čaka, če se ga ne osvobodite pod zastavo krščanstva. Naši liberalci so že zadnjič pokazali, s kako grozoto bi zavladali, ko bi jim kdo zaupal oblast. Vsaka poštena kritika njih brezobzirnega terorizma jih razjari, da planejo nad duhovna gredoča iz cerkve, češ, zakaj smo v „Straži“, zakaj nas ne pusti pri miru „Gospodar“. Kolikokrat se naši napadajo v listih in po krčmah, in vendar nihče radi tega ne gre v šolo razgrajati. In zapirali ter klofutali bi nas radi. Zadnjič so me z zvijačo v posojilnico zvalili in me radi nekega članka ozmerjali, general pa je obrnil ključ od vrat in ga ni izpustil, dokler se ni nahnul. Bog nas varuj pred tako oliko! Proč z liberalci!

Pokažimo, koliko nas je, da jih bo strah, da postanejo krotkejši in pohlevnejši. Le 30 jih je zadnjih šlo na zborovanje „Napreja“ v šolo, nas mora biti desetkrat večje število. Le 82 udov ima „Napreja“, izobraž. društvo bi lahko nabralo 300 udov. Mladeniči, vsak postani ud tega koristnega društva! Bodite nevstrašeni pionirji krščanstva, ne verujte ničesar liberalcem, ko pa odrastete, pa jih pometite iz vseh zastopov, ker delajo le zgago in prepir in strežejo le koristolovju in svoji brezmejni častihlepnosti! Trd bodi, neizprosni, mož jeklen!

Ujetnik.

Mladenkam. Mila Slovenija ima pod slovensko trobojnico mnogo zvestih hčer, ki delajo požrtvovalno na versko-narodnem polju. Milo se mi pa stori, ko se spomnim, da še ima Slovenija tudi sto in sto mladenk, katerih srca ne bijejo ne za sv. vero, ne za mili dom, ne za sveta tla očetov. Večinoma teh mladenk bo za vedno zgubljenih, nikoli ne bodo prisegale na naše geslo. In zakaj niso te mladenke naše, zakaj niso verne, zavedne Slovenke? — V nežni otroški dobi se ni nihče trudil, da bi je vzgojil za zveste hčerke sv. katoliške cerkve in matere Slovenije, zato ho dijo kriva pota.

Ko premišljujem usodo slovenske domovine, boj, ki ga bije na celi črti, vidim, kako potrebuje vernih, rodoljubnih Slovenk, pridem do prepričanja, da bi lahko naše rodoljubkinje, če bi se hotele truditi, pridobile slov. narodu veliko deklic v nežni, otroški dobi na svojo stran, katere bi potem

odrasle stale odločno na braniku domovine, borč se za svetinje rodne.

Trudijo se nekatere mladenke, pridobiti sovrstnice na svojo stran, a malo ali pa nič, se ne trudijo za deklice v otroški dobi. Jaz mislim, da moramo biti v bodoče tudi v tem oziru praktične, na program svojega delovanja moramo pripisati važno točko: Iz šole stopivšim mladenkam bodimo me apostoljke.

Ljubljene moje vrstnice! Glejte, spačeni svet se toliko trudi, vjeti v svoje hudobne mreže našo mladež že v najnežnejši dobi, iztrgati ji hoče svetinje rodne, zastrupla ji na različne načine njihova otroška srca. Sprijeni svet dela z vsemi močmi, naši narodni nasprotniki in zakleti zovražniki delajo z vsemi, tudi najpodlejšimi sredstvi, za naš pogin, in me, zavedne Slovenke, naj pa ne delamo junaško za blagor domovine?!

Torej, draga, če nisi samo po imenu zavedna, katoliško-narodna, zastavi za mlade deklice v otroški dobi vse moči, bodi jim povsod in vedno goreča apostoljka ter delaj požrtvovalno!

Koliko slovenskih otrok ima slaboverne stariše, imajo lahko mišljene matere, ki niso pobožne, zavedne Slovenke, ki se nič ne trudijo za dobro vzgojo svojih otrok. Sklepa se lahko, da vsled tega ne bodo njihove hčerke katoliško-narodne mladenke, da se bodo gotovo zgubile. Ti, draga rodoljubkinja, poznaš mnogo takšnih nežnih src. Trudi se povsod, kjer ti je mogoče, da pridobiš s svojo ljubeznivostjo, katero pa mora podpirati povsod tvoj lep zgled, trudi se, da pridobiš mnogo deklic v otroški dobi na svojo stran.

Nek učitelj je svojim iz šole stopivšim učencem napisal v spomin na listek to-le: Sveto vero zvesto hrani, — stori, kar ti vest veli, — domovini zvest ostani, — za njo daj — če treba — kri.

Ljubljena Slovenka, trudi se tudi ti, da vdolbeš v srca mladih Slovenk ta izrek, trudi se tako, da jim bo to deviza (geslo) za življenje. Vzbuja v nežnih srcih verski čut, neti domovinsko ljubezen ter jih navajaj na pot čednosti. Trudi se, da je vzgojiš v zavedne značajne Slovenke, postati morajo pridne hčerke Marijine.

Daj jim v roke pošteno berilo, da dobe veselje do branja, prosi njihove stariše, da jim dovolijo v bralna društva, na poučne shode, trudi se za njihovo izobrazbo! Ah, da bi vsaka slovenska mladenka vsaj eno deklico otela pogube, ter jo s svojim trudom pridobila in vzgojila v zavedno Slovenko.

Znana mi je župnija, kjer se mladenke trudijo po tem načinu. Dosegle so, da pristopa ob prvih petkih v mesecu med njimi mnogo tako nežnih otroških src k angelski mizi. Berejo pridno in pridejo na poučne shode. Gledati takšne uspehe je veselje, zavest, da bodo te mlade junakinje ostale zveste Bogu in narodu, je sladka in daje pogum, da lahko kljubuje srce rodoljubne Slovenke vsemu, lajša ti trnjevo pot življenja...

Hudobni svet je vedno čuječ, bodimo čuječe tudi mi, delajmo za srečo svojega milega naroda. Bojujmo se energično pod slovensko trobojnico!

V krasni slovenski svet pošiljam svojim ljublim sestricam iskrene pozdravčke.

Za srečo Slovenije vneta Slovenka

Nenada.

Cerkvene zadeve.

Odlikovanje. Preč. g. Jurij Bezenšek, konz. svetovalec in župnik v Čadramu je postal papežev komornik. Častitamo! **Letošnji zlatomašniki** so sledeči čč. gg. Jurij Čurin, Jožef Kolarič, Jakob Kolednik, Matija Koren in Jan. Ev. Košar.

Osebnost. Premeščen je č. g. kaplan Frančišek Ostrž iz Št. Vida pri Grobelnem k Sv. Martinu v Rožni dolini. — Bolezen je obiskala preč. gg. dekana Henrika Verk na Vidmu in župnika Alojzija Kos pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

Duhovna gredica. V tretji ali zadnji dobi cerkvenega leta smo. Prve tri nedelje so merile na ustanovitev sv. sv. cerkve in prve pogane, ki so se k nji spreobrnil. Evangelij četrte nedelje po Binkoštih pa govori o velikem ribjem lovu in se ozira na čudovito razširjenje sv. cerkve. „Od tega časa dalje boš ljudi lovil“, tako je rekel Gospod sv. Petru, ki ima postati temelj, skala sv. cerkve in njen vidni vodnik. Prav primerno zato tudi v tem času obhajamo praznik obeh prvakov sv. cerkve: sv. Petra in Pavla! — V evangeliju te nedelje najdemo tudi lepe nauke o delu. Sv. Peter je zdihnil k Jezusu: „Gospod, celo noč smo lovili in nismo nič vjeli“. Tako bi utegnil na koncu življenja marsikdo reči: Celo življenje sem se pehal, delal, trudil in se potil, pa za nebesa nisem ničesar zaslužil. Zakaj? Zato, ker le premnogi delajo brez pravega namena ali le iz svetnih ozirov. Drugi zopet delajo v noči temnih

grehov in ker niso v stanu milosti božje, nima njih delo pri Bogu zasluženja. Nekateri se pa trudijo samo za svetne dobrote; na poglavitno, kar je pri delu, na zveličanje pa pozabijo. Vsi taki bodo morali enkrat priznati, da so delali zastonj. — Mi pa delajmo drugače! Opravljajmo svoja dela v stanu posvečujoče milosti božje in vedno iz dobrega in pravega namena. Poglavitno opravilo nam pa bodi skrb za zveličanje! Delajmo tako, da bomo vredni nebeškega plačila!

Dopis iz Švice. Procesija sv. Rešnjega Telesa v Friburgu v Švici. Že ob 4. uri zjutraj, t. j. na dan sv. Rešnjega Telesa me prebudi iz sladkega spanja streljanje in mogočno pokanje topičev. In kmalu potem, okoli pete ure, se oglasi godba v mestu, ki kaj lepo svira v prekrasnih akordih. In res, ta dan je posebno imeniten in v veliki časti pri katoliških narodih; saj to je dan, kjer se Bog, Zveličar sveta, skrit v podobi belega kruha očitno nosi po cestah ali ulicah, da ga ljudje molijo, častijo in s tem pokažejo svoje versko prepričanje. Ne bom popisoval procesije kot take, saj je itak vsakemu izmed nas dobro znana. Bil sem zdaj prvič pri procesiji v Švici, na svobodni zemlji švicarski, in marsikaj se mi je zdelo novo in se mi je dopadlo, zato bi rad samo nekaj malega omenil in dostavil, kar se v naših krajih mogoče ne vidi. Okoli 9. ure se je začela pomikati procesija iz velikanskega prostora pred stolnico. Ljudstva je bilo ogromno, velikansko število. Dopadlo se mi je prav posebno veliko število vojaštva, okoli 80—100 mož, močnih, krepkih fantov, ki so v dolgi vrsti na vsaki strani Najsvetejšega možato korakali z nasajenimi bajoneti. Mislil sem si, to so sinovi, potomci onih pradedov, ki so tako krepko in možato branili zaklad sv. vere, posebno pa središče sv. vere, najsvetejši sakrament, in tudi ti so zdaj pripravljeni ga braniti, da še več, tudi svojo srčno kri dati, če bi bilo treba, ako bi se kdo predrznil žaliti ali zaničevati Boga. Okolistoječe ljudstvo se je spodobno in dostojno vedlo in obnašalo, in kadar se je podelil sv. blagoslov z Najsvetejšim ali se mimo pomikala procesija, so večinoma vsi poklekali. Okna so bila kaj lepo okrašena s cvetlicami, v sredi so gorele sveče, in preproge so visele dol iz okenj. V eni ulici je bila ena stran popolnoma preprežena z različnimi preprogami. Pripomniti še moram, da so bile ulice tudi tam olepšane vsaj z zelenjem, kjer ni šla procesija, tako, da je bilo skoro celo mesto okrašeno. Na koncu vsakega blagoslova so mogočno zadoneli topiči dol iz bližnjega brega, in godba se oglasi in povzdigne slovesnost še bolj. Procesije se je vdeležila tudi friburška vlada, uradniki, vdeležila se je prav posebno tudi univerza, na čelu rektor, dekani fakultet in profesorji v velikem številu in mnogobrojna akademična društva vsučilišnikov v različnih barvah. Nazadnje se še prikaže precej dolga vrsta Poljakinj v narodni noši, ki delajo tukaj v kantonu Friburg. In kakor se bere v sv. pismu v apost. dejanju, da je bil na binkoštno nedeljo ob prihodu sv. Duha zastopan cel svet, tako se tudi tukaj lahko reče, da so bili ali v procesiji sami ali saj zraven skoraj vsi narodi zastopani. Bili smo res raznih narodnostij, toda čutili smo se vsi kot sinovi enega Očeta, ki je v nebesih. Bili smo ena duša in eno srce, saj vezala nas je vez sv. vere. Priznati moram, da je name napravila procesija prav dober vtis, in prav vesel sem se zopet podal domov v svoje stanovanje. Pravim, „vesel in z nekako zavestjo“, da katoliška ideja napreduje, in ljudstvo se je dobro in verno, in dokler bo tako ostalo, je dobro znamenje.

Razno blago.

Električni pisalni stroj. Neki uradnik dunajskega mestnega stavbnega urada je izumil nov pisalni stroj, kateri piše, premikaje tipke z malo električno napravo, popolnoma tiho in brez najmanjšega šuma. Napravil je tudi poskuse na ta način, da je postavil klavijaturo v prvo sobo, jo zvezal električno s strojem v drugi sobi in pisal kakor bi stroju narekoval. Seveda je moral biti vkljub temu eden pri stroju, da je obračal vrste, za kar pa namestila naprave izumitelj tudi poseben mehanizem, ki bo s tipko, kakor črke, obračal tudi vrste.

Enooki. Na Bavarskem je rodila neka kmetica otroka, ki je imel samo eno velikansko oko in sicer sredi čela, kot ciklopje v starih pripovedkah. Očesne jamice pa so bile spodaj malo razvite in popolnoma pokrite s kožico. Otrok je kmalu po rojstvu umrl in ga hranijo sedaj v monakovskem muzeju.

Najstarejša cerkvena ura je pač ona, ki se nahaja na stolpu cerkve sv. Evstahija v Milanu. Ta ura je bila postavljena l. 1309, torej je ravno 600letnica v letošnjem letu. Dante se te ure še dobro spominja v svojih spominih. Polnih šest stoletij je gledala ta ura na ljudsko mešanje in drvenje pod seboj. In

ostala je točna in hladnokrvna, ko je vse okoli nje menjalo in izginilo.

Amerikanke ne kaže več, ter so postale velike protivnice duhana. One smatrajo pušenje kot za žensko nedostojno, da nekatere še celo za pravi greh ženstva, ženske gracije in zamamljivosti. One torej ne pušijo — pač pa zato — njuhajo. Najelegančajša potrebščina njene toalete je pač tobačnica za noslanje. Izdelane so te tobačnice iz najfinejše kosti, želvovine in bisernih školjk, ter posute z dragocenimi biseri in dijamanti. Za take tobačnice iztrosijo velikanske svote. Na velikih svečanostih imajo dame razun pahljače še vsaka svojo tobačnico, ter nosijo v navzočnosti gospodov, kar je še bolj negracijozno kot pa pušenje svalčic, rekel bi, skoraj naravnost smešno za dame.

Smešnice.

Na pošti. Uradnik: „To pismo je pretežko. Morate prilepiti še eno znamko za 10 vinarjev!“ — Gospa: „Ah, neumnost! Potem bo še težje!“

Jurček: „V neki komediji sem videl, kako je komedijant iz enega jajca napravil dvoje jajec.“ Miško: „No, to pač ni tako čudno! Jaz poznam gostilničarja, ki iz enega polovnjaka vina napravi dva!“

Gospod v gnječi: „Kaj pa delate z roko v moji suknji?“ Tat: „Oprostite, gospod! Zmota! Najini suknji imate enako barvo!“

Gost: „Krčmar! Pokličite hlapca! Že vidim, da drugače ne pridem iz krčme!“

Oče sinu dijaku: „Ali si nič ne zapisuješ, koliko porabiš na mesec?“ — Sin: „Oče, to že drugi storijo!“

Trgovec prijatelju: „Dovolite, da vam predstavim svoje uslužbence! Tukaj moj oskrbnik, gospod Volk; tukaj moj knjigovodja, gospod Jelen; tukaj moj komi, gospod Lisjak; in tu moja dva učenca: Kos in Škrjanec!“ Prijatelj: „Oprostite, gospod prijatelj Medved! Vi imate tukaj celo menažerijo ali razstavo najrazličnejših živali!“

Prevelika zahteva. „Dal sem vam 5 vinarjev. Zato bi že lahko rekli: Bog plati!“ — „Kaj za teh siromašnih 5 vinarjev naj vam ko gluhomutec še začnem govoriti!“

Dobrega srca tat. Sodnik: „Ali mi lahko povete kako polajšavo za vaš zločin?“ Tat: „Da, gospod sodnik! jaz krašem samo pri takih, ki so zavarovani!“

Stari praktikus. Oče: „Ti se torej hočeš ženiti z gospodično Mirko? Povej mi vendar, kaj ti na njej dopade? Sin: „Ima nekaj posebnega na sebi!“ Oče: „Teja jaz ne umejem! Povej mi to v številkah!“

Besedna zastavica.

(J. K.)

a	soglasnik
a a a	prijeten kraj
a a a a a	poljska nesreča
a a b b c c c	zaupna oseba v odboru
c d d d d e e e e	kaj so ljudje na zemlji?
e e e e g g i i i i i	primek rešev. naših zastavic
i i j	žensko krstno ime
j j k k k	kovina
k k k k l l l	glav. m. na Koroškem
m m n n n n n	kraljevstvo v Avstriji
n n n n o o o o a	dežela v Avstriji
o o o o o p p p p	kristjana rešnik
r r r r r r r s s s s	kje je prava sreča doma?
š š t t t u v v v v v z z	z narodni klic

Srednje črke od zgoraj navzdol povejo ime slovenskega zagovornika v deželnem in državnem zboru.

Književnost.

Tihotapec. Narodna igra v 5. dejanjih, po Jurčiču priredil Fr. Ks. Steržaj. Izdalo kat. tisk. društvo v Trstu, ulica delle poste 9. Cena 30 h. S to igro dobe naša društva nekaj za naše odre. Tako že časih pogrešamo takih narodnih iger, enodejank, burk i. t. d. se ljudje tudi naveličajo, zato bo ta knjižica, ki ugaja po ceni in kakovosti, vsem društvom dobro došla in jo toplo priporočamo. Dobiva se tudi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Nekaj o pašnikih in pašniških zadrugah. Spisal Friderik Kukovič, župnik na Dobrni. 1909. Lastna založba. Tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Razprava ima namen, opozoriti naše posestnike na korist živinoreje in na sredstva, ki se z njimi povzdigne živinoreja. Priporočamo jo posestnikom pašnikov, zlasti planinskih!

Pojasnila o inseratih daje

upravništvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.
Vsaka beseda stane 3 vin.

Cenik zastoj.

Krasna birmska ura 5 K z verižico.

Vse pristno niklo, se jamči, da ostane belo, skleni-nasta številčnica idoča v 6 kam-nih, z drugim plaš-čem proti prahu. 14 dni na poskus, na željo denar na-zaj. Srebrne ure à K 6-50, srebrne ure z dvojnim plaš-čem a K 9-50, sre-brne tula-ure à K 13-—, zlate damke ure à K 19-—, srebrne verižice à K 2-—. 3 leta 35 jamstva.

A. Kiffmann,
zaloga ur, MARIBOR.

Pozor!

50.000 parov črevljev

4 pari črevljev

samo K 6-80

Radi zaostaje plačil več velikih to-varn se mi je naročilo, da prodam veliko množno črevljev globoko pod tvorno ceno. Prodam torej vsakemu 2 para moških in 2 para ženskih opank, usnje sivo ali črno, galoširano s podplati z mečnimi žebli, najnovejši kroj. Velikost po številki. Vsi 4 pari črevljev stanejo samo K 6-80. Pošilja po povzetju Prva eksportna hiša za črevlje:

Plessner, Krakov

Brückengasse 8/A.

Zamenjava dovoljena, tudi denar nazaj. 40

Denar si prihranite!

Za 3 K 50 v

krasna žepna ura z verižico

30.000 komadov
pokupil, vsled te-ga odpošiljam 1 krasno 36 ur ido-čo gloria srebrno anker-remontoir uro, švicarsko ko-lese, lepo gravi-ran okrov s sekundnim kazalcem z lepo pozlačeno ali posrebrnjeno oklopno verižico, natančno idoča za samo 3 K 50 v. Zraven ponu-jam tudi pristno pozlačeno 36 ur idočo veleprima švicarsko anker-remontoir uro s pozlačeno verižico za samo 5 K. Za vsako uro 3letno pismeno jamstvo. Pošilja po povzetju **S. Kohane, I. švicarska eksportna hiša za ure Krakov št. 284.** Neštevilno zahvalnih pi-sem in poznejših naročil dobil. Za neugajajoče denar nazaj. 38

Pohištvo

veliki zalogi, kakor tudi žimnice, divane, ogledala po najnižji ceni. 14

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška cesta 10.

Olje

za razne stroje prodaja tis-karna sv. Cirila v Mariboru 100 kg po 25 K.

Naznanilo.

Vsled posebno ugodnih priložnostnih nakupov konkurznih mas je podpisana tvrdka v prijetnem položaju, oddati ču-dovito ceno, pristnobarvno, solidno blago. V lastnem interesu ste prošeni, da se z naročili požarite. 1000 m čipkastih zas-torov, 100 cm široki, prej K 1-—, sedaj 44 h, še boljši prej K 1-40, sedaj 65 h m. 800 m lepo vzorčnih modrih drukov s svilnim bleskom, prej 90 h, sedaj 50 h. 800 m dvojnonitastega plavega platna za predpasnike, prej 85 h, sedaj 65 h. 1000 m krasnih, modernih pralnih štofov, svetli in temni, prej 85 h, sedaj 50 h. Krasni atlasovi satini, raz-lične barve in vzorci, prej K 1-10, sedaj 78 h. 600 m gladkih volnenih štofov, 120 cm široki, vse barve, prej K 1-90, se-daj K 1-20, še lepši prej K 2-90, sedaj K 1-90. 450 m modernih pepitaštofov, veliko in malo karirani, 120 cm ši-roki, prej K 1-85, sedaj K 1-15. 300 lepih, modernih vol-nenih kril, vsake širokosti in dolgesti, serija I. prej K 7-—, sedaj K 5-50, ser. II. prej K 13-—, sedaj K 9-—. Moderna pralna krila prej K 5-—, sedaj K 3-—. 320 bluz za pom-lad in poletje, svetle in temne, prej K 3-20, sedaj K 2-30, jako fine, prej K 6-—, sedaj K 4-50. 1000 lepih ženskih pasov, črni, prej K 1-50, sedaj K 98 h. Krasni gumasti pasi iz čiste svile, vse barve, prej K 3-50, sedaj K 1-35. 540 gospodinskih predpasnikov, široki in mnogorabni, prej K 1-30, sedaj 90 h. Jednaki v težjem dvojnem druku, prej K 1-90, sedaj K 1-30. Dobre ženske srajce iz cesarskega platna s čipkami okrašene, prej K 1-95, sedaj K 1-30. Je-dnake z vezanim naplečnikom, prej K 2-70, sedaj K 1-45. 420 parov dobrih črnih ženskih nogavic, prej 75 h, sedaj 45 h, še boljše 60 h. 380 parov kratkih nogavic, prej 60 h, sedaj 35 h. Šali iz krasne svilene imitacije vse barve, prej K 1-90, sedaj 1-35. Dobri domači črevlji za moške in ženske, prej K 1-50, sedaj 90 h. 800 dobrih drilastih črev-ljev za cesto, sivo, rujavo in črno z usnatimi podplati za moške, prej K 3-—, sedaj K 1-90, za ženske prej K 2-70, sedaj K 1-50, za otroke do 6 let 95 h, do 10 let K 1-10. Isti popolnoma z usnjem obšivan pri paru za 40 h več. Lepi reformni damski predpasniki prej K 3-—, sedaj K 1-70. 460 trpežnih brisač prej 60 h, sedaj 35 h, še boljše prej

75 h, sedaj 45 h. 1000 m tirolskega platna, prej 65 h, se-daj 44 h, še boljše 52 h. Močno debelonitkasto kmečko platno, prej 80 h, sedaj 55 h. Krasno rumburgersko platno, 82 cm široko, prej 85 h, sedaj 55 h. Težko, 150 cm široko kmečko platno, prej K 1-95, sedaj K 1-35. Isto 140 cm široko, m K 1-50. Dober oksford za srajce, 1000 m, prej 70 h, sedaj 45 h, prav težek prej 95 h, sedaj 60 h. Dobro tkalsko blago, navadno široko, prej 60 h, sedaj 44 h, cela tuhentova širokost, prej K 1-30, sedaj 90 h. Težke plahte za škrinje, dobro povoščeno platno, lepo rožasto, 11×570, prej K 2-90, sedaj K 1-70. 400 lepih tiretnih garnitur, 2 postelji, 1 namizni prt, bordo in zeleno, prej K 13-—, sedaj K 9-—. 300 močno pisanih tunis zaves, prej K 3-80, sedaj 2-80. 650 m preprog, prej K 1-—, sedaj 60 h m, še boljše prej K 1-30, sedaj 95 h. 900 ducatov barvastih dobrih žep-nih robcev, prej K 1-90 1/2, tucata, sedaj K 1-10. Lepi beli žepni robezi z barvastim atlasovim robom, prej K 1-70, sedaj K 1-— pol ducata. 350 zarobljenih, belih ruh, brez šiva, prej K 3-—, sedaj K 1-90. Zelo težko, iz tirolskega platna, prej K 3-60, sedaj K 2-60. Poletne flanelske posteljne odeje, prej K 4-50, sedaj K 2-70. 5000 velikih klobčkov dobre pletene volne, vseh barv, prej 20 h, sedaj 10 h klobčič. 800 velikih šten pletene volne, vseh barv, prej 58 h, sedaj 40 h. 350 tucatov rožnega mila, vsi voji, prej pol tucata K 1-10, sedaj 72 h. Lepa, velika mošnja za nakup z okrog-lim držajem, prej K 2-10, sedaj K 1-—, krasne poletne na-glavne rute, svetle in temne, prej 68 h, sedaj 45 h. Krasne polsvilnate naglavne rute, vseh barv, prej K 3-90, sedaj K 2-30. Iste čistovsilene, prej K 5-80, sedaj K 4-20. Kom-pletne velike lovske srajce, vsake vratove širokosti, prej K 1-60, sedaj 98 h. Iste z dvojnimi oprsnikom K 1-10. Lepe turistske srajce iz flanela in cefira, prej K 3-—, sedaj K 1-70, še lepše K 2-20. Iste za dečke K 1-10. Dobre močne srajce, vsake širokosti, prej K 3-50, sedaj K 2-30, z lepšimi prsi 50 h več. Moderni lepi kolirji, prej 40 h, sedaj 26 h. Elastične naramnice, prej K 1-20, sedaj 70 h. Zajamčeno dobre okesfortne srajce za moške, prej K 2-10 sedaj K 1-35, še boljše 1-85. Dobre trpežne vrhaje hlače, prej K 5-90, se-daj K 3-90. Krasna otroška obleka iz perilnega štofa, 1. vel. K 1-40 s 30 h zvišanja. 250 lepih matroznih oblek za dečke, K 1-95 s 40 h povišanja. Lepe čepice za deklice in dečke, prej K 1-30, sedaj 78 h. Moderne moške čepice, prej K 1-20, sedaj 70 h.

Od tega navedenega blaga se vzorci ne morejo pošiljati, vendar se, kar ne ugaja, brez zadržka vzame nazaj. Vsak odjemalec, ki naroči blago za vsoto nad 10 kron, dobi za-stonj praktičen dodatek. Čez 20 kron se pošlje poštne prosto.

Kupna hiša „Zur Südbahn“

GRADEC, Annenstrasse 68.

38

Prosi se za razločen, natančen naslov.

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastonj da se Vam pošlje ilustrovani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena re-montoir-ura 80 ur tekoča	K 8-50
	Roskopf	5-—
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (re-gulator)	8-—
	Srebrna	12-—
	Srebrna s tremi pokrovi	8-—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir „Tu-la“ s tremi močnimi srebr-nimi pokrovi	8-—
Št. 34.	Srebrna damska rem.-ura	8-—
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	6-60
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kam-nov	10-—
	Ista z dvojnimi pokrovom	12-10
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	8-—
Št. 107.	Kuhinjska ura	8-40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na-
:: :: :: :: tančno, vestno in jako ceno. :: :: :: ::

Th. Fehrenbach,

84 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. :: Filialka, Dravska ul. 2.